

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaak 172/20

Het arbitragecollege is als volgt samengesteld:

De heer Stijn Beukelaers, arbiter en voorzitter van het college, de heren Jeroen Pinoy en Philippe Billiet, arbiters

Zittingsdatum 18 maart 2020 om 18.00 uur

INZAKE:

De **VZW VOETBALCLUB LOMMEL UNITED**, met maatschappelijke zetel gevestigd te Speelpleinstraat 20, 3920 EISERES en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0460.212.144;

en

De **NV VOETBALCLUB LOMMEL SK**, met maatschappelijke zetel gevestigd te Speelpleinstraat 20, 3920 EISERES en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0677.706.633;

Hierna gezamenlijk “**EISERES**” genoemd

Bijgestaan en vertegenwoordigd door Meesters Sven Demeulemeester, Stijn Van Schel en Alexander Vantighem, met kantoor te 1000 Brussel, Havenlaan 86C, bus 414

TEGEN:

De **VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND**, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1020 Brussel, Houba de Strooperlaan 145, en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160;

Hierna “**VERWEERSTER**” genoemd

Bijgestaan en vertegenwoordigd door Meesters Elisabeth Matthys en Audry Stévenart, met kantoor te 1000 Brussel, Central Plaza – Loksumstraat 25.

I. PROCEDURELE VOORGAANDEN

EISERES heeft op 13 februari 2020 bij verzoekschrift, neergelegd overeenkomstig artikel P488 van het KBVB Bondsreglement, verhaal ingesteld met het oog op de vernietiging van het onderdeel van de beslissing van de Licentiecommissie van 10 februari 2020 waarin aan EISERES een sanctie van 67.500 EUR werd opgelegd overeenkomstig artikel P482 van het Bondsreglement wegens het laattijdig indienen van het controleverslag van de door de Algemene Vergadering benoemde commissaris.

De voorzitter van het arbitragecollege heeft bij gebrek aan onderling akkoord tussen beide Partijen een conclusiekalender bepaald.

De zittingsdag werd bepaald op woensdag 18 maart 2020 om 18.00 uur. Ten gevolge van de maatregelen die door de overheid getroffen werden in verband met het Covid-19 Pandemie, vond de zitting via skype plaats. Beide partijen bevestigden dat ze geen bezwaar hadden om de zitting via dit medium te houden. Geen enkele bepaling van het arbitragereglement belet dat de zitting een online vorm kan aannemen en de procedurele beslissing van het arbitragecollege werd partijen ter kennis gebracht waarna partijen zich behoorlijk hebben kunnen verweren tijdens de online zitting.

Op deze zitting waren aanwezig:

- Voor EISERES: Alexander Vantuyghem (advocaat)
- Voor VERWEERSTER: Mtr. Elisabeth Matthys (advocaat) en dhr. Nils Van Brantegem (licentiemanager);

Partijen bevestigden ter zitting dat zij er geen bezwaar tegen hebben dat onderhavige beslissing zal worden gepubliceerd op de website van het BAS (www.bas-cbas.be).

II. DE VORDERINGEN VAN PARTIJEN

EISERES verzoekt het BAS om het beroep tegen de beslissing van de Licentiecommissie KBVB toelaatbaar en gegrond te verklaren en dienvolgens over te gaan tot vernietiging van het onderdeel van de Beslissing waarin aan EISERES een sanctie van 67.500 EUR werd opgelegd overeenkomstig artikel P482 van het Bondsreglement. Vervolgens, opnieuw rechtdoende in hoofdorde, te zeggen voor recht dat EISERES geen sanctie dient te worden opgelegd en in ondergeschikte orde de op te leggen sanctie ernstig te matigen. EISERES verzoekt tevens VERWEERSTER te veroordelen tot de kosten van het geding en VERWEERSTER te veroordelen tot een bijdrage aan de advocatenkosten van EISERES, te begroten in een latere stand van het geding.

VERWEERSTER verzoekt het BAS om de vordering van EISERES ongegrond te verklaren en voor zover als nodig de beslissing van de Licentiecommissie van 10 februari 2020 om EISERES een sanctie van 67.500 EUR op te leggen te handhaven. Verder vraagt VERWEERSTER om EISERES te veroordelen tot de kosten van het geding.

III. FEITENRELAAS

EISERES is een voetbalclub die aangesloten is bij VERWEERSTER met stamnummer 2554 en tijdens dit seizoen 2019-2020 in de eerste klasse B speelt. In artikel 9 van de statuten heeft EISERES zich ertoe verbonden om het Bondsreglement van VERWEERSTER na te leven.

EISERES promoveerde in seizoen 2018/2019 naar 1B en speelt dus voor het tweede opeenvolgende seizoen in het professionele voetbal.

In juni 2010 heeft de Union of European Football Associations (“UEFA”) regelgeving inzake “Financial Fair Play” (hierna “FFP”) ingevoerd om het economisch en financieel vermogen van de Europese voetbalclubs te verbeteren en om ervoor te zorgen dat de Europese voetbalclubs zich bewust zijn van het evenwicht tussen hun inkomsten en uitgaven. Deze regelgeving was volgens UEFA noodzakelijk gelet op het groot aantal faillissementen van Europese voetbalclubs.

De doelstellingen van FFP – zoals blijkt uit een gemeenschappelijke verklaring van 21 maart 2012 van de Vice President Joaquín Almunia en de UEFA President Michel Platini – bestaan onder meer uit het aanmoedigen van voetbalclubs om op basis van hun eigen inkomsten te werken, om op verantwoordelijke wijze uitgaven te doen in het belang van de voetbal en om de duurzaamheid van het voetbal te waarborgen.

Deze verklaring van 21 maart 2012 van UEFA gaf de Pro League – als vertegenwoordiger van de 24 professionele voetbalclubs in België – een eerste aanzet om zélf het initiatief te nemen om in oktober 2016 een werkgroep op te starten met het oog op het introduceren van de principes inzake FFP op het niveau van alle Belgische professionele voetbalclubs.

Het invoeren van deze principes inzake FFP vond zijn oorsprong in de noodzaak om het profvoetbal te laten ontwikkelen op basis van duurzame clubs die kunnen aantonen dat hun uitgaven gedekt worden door hun ontvangsten. Deze werkgroep presenteerde haar resultaten uit het overleg aan de professionele voetbalclubs en op 20 maart 2017 keurde de Algemene vergadering van de Pro League de principes van FFP goed.

De Raad van Bestuur van de Pro League stelde bijgevolg aan de Algemene Vergadering van de Pro League een aanpassing voor van het Bondsreglement om het principe van FFP ook toe te passen op de professionele voetbalclubs met een nationale licentie. Het “hoofdstuk 6 Financial Fair Play België” werd goedgekeurd door de algemene vergadering op 6 juni 2017 en is in werking getreden op 1 juli 2017.

In het kader van de regelgeving van FFP in België dient elke professionele voetbalclub die vanaf het seizoen 2018-2019 voor het tweede opeenvolgende seizoen uitkomt in het profvoetbal, een aanvraag in te dienen bij de Licentiecommissie (artikel P481 van het Bondsreglement).

VERWEERSTER zou meermaals haar leden via informatiesessies en PowerPoint presentaties hebben ingelicht over de regelgeving van FFP.

Op 31 oktober 2019 diende EISERES een dossier inzake Financial Fair Play in bij het licentiedepartement van VERWEERSTER. Op dit moment kon EISERES evenwel nog geen controleverslag van door de Algemene Vergadering benoemde commissaris voorleggen aangezien dit nog niet beschikbaar was.

EISERES ondervond evenwel moeilijkheden bij de samenstelling van haar dossier, in het bijzonder voor wat betreft de aanlevering van een controleverslag van de commissaris-revisor. Die moeilijkheden kunnen als volgt worden samengevat:

- EISERES werkte met een nieuw boekhoudkantoor. Zij bracht dit kantoor na 28 augustus 2019 op de hoogte van het gegeven dat het Financial Fair Play dossier van EISERES in orde diende gebracht te worden. Hiertoe was het cruciaal dat de boekhouder tijdig het boekjaar zou afsluiten en de nodige cijfers aan de revisor zou bezorgen opdat deze laatste tijdig een controleverslag zou kunnen opstellen.
- De boekhouder stelde voor om op 1 oktober 2019 de nodige werkzaamheden te starten. In dat opzicht heeft EISERES de nodige documenten aan haar boekhouder overgemaakt op 30 september 2019.
- Op 1 oktober 2019 gaf de boekhouder aan dat zij met de documenten aan de slag gaat en dat zij tegen het einde van de week (i.e. 4 oktober 2019) conceptcijfers zou aanleveren. De boekhouder bleef echter in gebreke haar belofte gestand te doen.
- Op 8 oktober 2019 polste de revisor naar de stand van zaken m.b.t. de afsluiting van het boekjaar. Hierop stuurde EISERES een herinnering naar de boekhouder.
- Hierop gaf de boekhouder aan dat zij vrijdag (i.e. 11 oktober 2019) de balansen zou bezorgen.
- Opnieuw respecteerde de boekhouder de afgesproken deadline niet en leverde zij slechts op 16 oktober 2019 de onvolledige *concept*balansen aan.
- Na herhaaldelijk telefonisch aandringen, wees EISERES haar boekhouder op 22 oktober 2019 schriftelijk opnieuw op de urgentie van het dossier.
- De boekhouder reageerde dat ze bezig waren met de dossiers, dat een aantal zaken heel wat tijd in beslag namen en dat ze hun best zouden doen om EISERES zo snel mogelijk een definitieve conceptbalans te bezorgen.

- Uiteindelijk ontving EISERES de conceptbalansen pas op maandag 28 oktober 2019 in de namiddag, waarna zij deze onverwijld overmaakte aan haar revisor.
- Aangezien de revisor aangaf dat het niet evident zou zijn om tijdig de nodige documenten aan te leveren, probeerde EISERES nog om een kort uitstel te bekomen van de Licentiemanager van de KBVB, doch helaas tevergeefs.

In een e-mail van 3 november 2019 van de Licentiemanager van VERWEERSTER werd vastgesteld dat het dossier van EISERES niet voldeed aan de voorwaarden van artikel P482.3 van het Bondsreglement en werd er bijgevolg gevraagd naar het ontbrekende controleverslag van een door de Algemene Vergadering benoemde commissaris conform artikel P483.1.1° van het Bondsreglement.

Op 14 november 2019 diende EISERES een attest in van de door de Algemene Vergadering benoemde commissaris, maar dit attest voldeed niet aan de vereisten van “het commissarisverslag” conform de normen van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren.

In een e-mail 15 november 2020 werd door de licentiemanager aangegeven, dat dit attest niet voldeed aan de vereisten van artikel P483.1.1° van het Bondsreglement. Dit werd herhaald in een herinnering op 26 november 2020.

Op 11 december 2019 of 27 werkdagen na de vooropgestelde termijn 31 Oktober 2019 heeft EISERES het vereiste controleverslag ingediend.

Overeenkomstig artikel P487 van het Bondsreglement werd er een procedure opgestart voor de Licentiecommissie. De Licentiecommissie heeft zich na het horen van het verslag van de Licentiemanager van 18 januari 2020 uitgesproken over het respecteren van de voorwaarden. De Licentiecommissie was van oordeel dat EISERES de voorwaarden niet heeft gerespecteerd en verzocht haar om bijkomende elementen en/of toelichtingen te geven.

Op 10 februari 2020 heeft de Licentiecommissie, na het horen van de vertegenwoordigers van EISERES, besloten om een sanctie op te leggen van 67.500 EUR aan de club conform artikel P482 van het Bondsreglement, waarin een sanctie van 2.500 EUR per werkdag wordt voorgeschreven bij een laattijdige indiening van een onvolledig dossier.

Het is tegen deze beslissing dat EISERES verhaal instelt in de huidige arbitrageprocedure.

De Licentiecommissie heeft, hoewel zij een sanctie oplegde voor laattijdige inlevering van het dossier, na onderzoek van het dossier bevestigd dat EISERES voor seizoen 2020-2021 aan de inhoudelijke voorwaarden betreffende de Financial Fair Play heeft voldaan en aan EISERES de licentie inmiddels toegekend.

IV. IN RECHTE

IV.1 INZAKE ONTVANKELIJKHEID EN BEVOEGDHEID

In de door partijen ingediende verzoekschriften erkent EISERES uitdrukkelijk dat het BAS bevoegd is om kennis te nemen van het beroep tegen de beslissing van de Licentiecommissie van VERWEERSTER.

Er bestaat tussen partijen geen betwisting dat het BAS bevoegd is om kennis te nemen van en uitspraak te doen over het onderhavige geschil.

Het beroep van EISERES is tijdig aangetekend en binnen de voorziene termijn ingesteld. Het Arbitragecollege is van mening dat het beroep door EISERES tijdig en correct werd ingesteld.

Partijen zijn het er overigens over eens dat dat vordering van EISERES ontvankelijk is en dat het arbitragecollege bevoegd is (en rechtsmacht heeft) om daarover te beslissen.

IV.2 TEN GRONDE

IV.2.a Argumenten van EISERES

In hoofdorde stelt EISERES dat er geen sanctie dient opgelegd te worden aangezien de waarborgen van artikel 6 EVRM en het mededingingsrecht niet werden gerespecteerd, het dossier, (met uitzondering van het commissarisverslag) tijdig werd neergelegd en de late neerlegging van het commissarisverslag een gevolg is van overmacht. In ondergeschikte orde stelt EISERES dat de sanctie ernstig gematigd moet worden.

EISERES ontwikkelt vooreerst een aantal argumenten in het kader van artikel 6 EVRM (EERSTE MIDDEL VAN EISERES)

EISERES meent dat de haar opgelegde sanctie een duidelijk repressief karakter heeft, waardoor EISERES dient te genieten van de waarborgen voorzien in artikel 6 van het EVRM. *In casu* meent EISERES dat deze waarborgen niet werden gerespecteerd door VERWEERSTER aangezien bezwaarlijk kan worden gesteld dat de Licentiecommissie functioneert als een onafhankelijke en onpartijdige rechter. De praktijk zou volgens EISERES aantonen aan dat de Licentiecommissie zich quasi uitsluitend baseert op de bevindingen van de Licentiemanager van VERWEERSTER bij het nemen van haar beslissingen.

Ook meent EISERES dat zij niet de nodige tijd kreeg voor de voorbereiding van haar verdediging, en dit omwille van de door het Bondsreglement opgelegde deadline van 1 april 2020 die in deze zaak volgens EISERES geen enkel doel zou dienen.

Verder meent EISERES dat het mededingingsrecht geschonden wordt door VERWEERSTER middels de huidige toepassing van het Bondsreglement. (TWEEDE MIDDEL VAN EISERES)

EISERES stelt dat de kleinste non-conformiteit voor voetbalclubs verregaande gevolgen heeft aangezien absurd hoge boetes worden opgelegd.

Indien de bepalingen van het Bondsreglement in kwestie, en het sanctiemechanisme in het bijzonder, al een legitiem doel zouden nastreven, stelt EISERES vast dat de sanctiebepalingen vervat in het Bondsreglement voor het laattijdig indienen van bepaalde stukken en de concrete toepassing ervan door de Licentiemanager en de Licentiecommissie een restrictieve mededingingspraktijk uitmaken.

EISERES betwijfelt of de regels werkelijk werden ingevoerd om het economisch en financieel vermogen van voetbalclubs te verbeteren en om een evenwicht tussen hun inkomsten en uitgaven te waarborgen. EISERES meent immers dat *in casu* een hallucinant hoge boete wordt opgelegd ook al diende EISERES finaal een volledig dossier in dat op de geplande zitting van de Licentiecommissie van de VERWEERSTER tijdig kon worden geanalyseerd en waaruit bleek dat er zich geen enkel probleem stelde inzake het economisch en financieel vermogen van EISERES.

De opgelegde sanctie dient volgens EISERES in geen geval het vermeende legitieme doel en zou volgens EISERES een misbruik uitmaken van de machtspositie die VERWEERSTER aanneemt op de markt van het organiseren van voetbalcompetities in België.

Bovendien vormt de opgelegde sanctie volgens EISERES niet slechts een loutere toepassing van de gemaakte afspraken met EISERES, zoals de VERWEERSTER stelt in haar conclusie.

EISERES wijst er voorts op dat zij de algemene vergadering van de Pro League op 6 juni 2017 niet heeft bijgewoond en derhalve nooit de teksten van het FFP Reglement, inclusief de hierin opgenomen boetes, zou hebben goedgekeurd.

Voorts meent EISERES dat zij haar dossier tijdig heeft ingediend (DERDE MIDDEL VAN EISERES)

EISERES wijst er in dit kader op dat de sanctie opgenomen in artikel P482.3 van het Bondsreglement enkel dient te worden opgelegd bij het laattijdig indienen van het Financial Fair Play dossier:

EISERES meent dat zij voor het verstrijken van de vooropgestelde deadline, met name 31 oktober 2019, haar dossier zou hebben ingediend, waardoor er haar geen sanctie zou kunnen worden opgelegd.

Volgens EISERES zou VERWEERSTER niet betwisten dat EISERES haar dossier heeft ingediend voor het verstrijken van deze deadline. VERWEERSTER zou volgens EISERES enkel stellen dat één welbepaald element ontbrak in het door EISERES tijdig ingediende dossier, meer bepaald het controleverslag van de commissaris.

EISERES benadrukt verder dat zij meent dat het gebruikelijk is, bij licentiedossiers behandeld door het Licentiedepartement en de Licentiecommissie van de VERWEERSTER, dat de aanvrager na de initiële deadline gewoonlijk nog de gelegenheid krijgt om bijkomende verduidelijkingen te verstrekken en documenten aan te leveren.

EISERES betwijfelt de stelling van VERWEERSTER dat het FFP Reglement volledig zou losstaan van de behandeling van licentiedossiers, waardoor deze gelegenheid om bijkomende documenten aan te leveren niet zou bestaan bij een Financial Fair Play dossier. Daarmee gaat VERWEERSTER volgens EISERES voorbij aan het gegeven dat zowel het FFP Reglement als de reglementen inzake licenties deel uitmaken van een en hetzelfde overkoepelend reglement, namelijk het Bondsreglement. Ook benadrukt EISERES dat beide reglementen worden toegepast door exact dezelfde instanties, meer bepaald het Licentiedepartement van VERWEERSTER, de Licentiecommissie van VERWEERSTER en het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.

Daarnaast wijst EISERES erop dat artikel B486.2 van het Bondsreglement (volgens EISERS van toepassing op dossiers inzake Financial Fair Play) impliciet in de mogelijkheid voorziet om na de oorspronkelijke indieningsdatum nog bijkomende elementen aan te leveren, naar analogie van andere licentiedossiers.

EISERES meent dat zij van deze gelegenheid gebruik heeft gemaakt om na de oorspronkelijke deadline het gevraagde controleverslag aan te leveren.

Zij wijst er voorts op dat daarvoor traditioneel geen sancties opgelegd worden voor zover het dossier volledig is voorafgaand aan de desbetreffende zitting van de Licentiecommissie van de VERWEERSTER en dat het dossier van EISERES volledig was op de desbetreffende zitting van de Licentiecommissie van VERWEERSTER.

Verder benadrukt EISERS dat Artikel P486.3 van het Bondsreglement verder uitdrukkelijk voorziet dat de Licentiemanager zijn advies dient uit te brengen ten laatste op 20 januari 2020. Ook deze datum kwam volgens EISERES in geen geval in het gedrang gelet op het feit dat EISERES, zoals de VERWEERSTER stelt, op 11 december 2019 het gevraagde controleverslag heeft overgemaakt.

Samengevat meent EISERES tijdig haar oorspronkelijke dossier te hebben ingediend, waardoor haar geen sanctie kan worden opgelegd. Conform artikel B486.2 van het Bondsreglement zou EISERES nadien nog een element aan haar dossier hebben toegevoegd, waarna zowel de Licentiemanager als de Licentiecommissie over geruime tijd zouden hebben gehad om een tijdige beslissing te nemen over het dossier van EISERES. De *ratio legis* van de bepaling werd volgens EISERS dan ook nagekomen door EISERES.

Verder meent EISERES dat er sprake is van overmacht (VIERDE MIDDEL VAN EISERES)

EISERES meent dat, ingeval zou worden geoordeeld dat EISERES in gebreke bleef, zulks te wijten zou zijn aan een vreemde oorzaak die haar niet kan worden toegerekend.

EISERES stelt dat zij tijdig de nodige instructies bezorgd heeft aan haar boekhouder en revisor met de duidelijke mededeling over welke documenten zij uiterlijk 31 oktober 2019 diende te beschikken.

EISERES heeft haar boekhouder en revisor herhaaldelijk gewezen op de urgentie van het dossier, doch zonder succes. Dat EISERES deze deadline uiteindelijk niet gehaald heeft, is volgens haar enkel toe te schrijven aan feiten die vreemd zijn aan haar wil. Zij kon niet zelf overgaan tot het opstellen van een revisorverslag.

EISERES verduidelijkt dat zij de documenten een maand voor de deadline aanleverde aan haar boekhouder omdat haar boekhouder zelf had aangegeven om de werkzaamheden aan te vatten op 1 oktober 2019. Indien EISERES de documenten vroeger zou hebben aangeleverd, dan zou het resultaat volgens EISERES identiek geweest zijn aangezien haar boekhouder in elk geval de werkzaamheden pas zou starten op 1 oktober 2019.

EISERES betwist voorts dat het indienen van het dossier uiterlijk 31 oktober 2019 een resultaatsverbintenis zou inhouden.

Verder werpt EISERES op dat elke eventuele onduidelijkheid in het Bondsreglement in dit verband geïnterpreteerd moet worden tegen de opsteller van het Bondsreglement en dat zulk rechtsbeginsel, ook wel ‘interpretatio contra stipulatorem’ of ‘interpretatio contra proferentem’ genaamd, rechtstreeks kan worden afgeleid uit artikel 1162 van het B.W.

Verder stelt EISERES dat, zelfs indien men van oordeel zou zijn dat de indiening van het dossier een resultaatsverbintenis zou uitmaken, dan betekent dit in geen geval dat EISERES zich niet langer op overmacht kan beroepen.

Daarnaast meent EISERES dat de sanctie moet worden gematigd aangezien de hoofdverbintenis gedeeltelijk is uitgevoerd; VERWEERSTER geen schade leed; artikel P485 voorziet in verzachtende omstandigheden; en private straffen nietig zijn. (VIJFDE MIDDEL VAN EISERES)

EISERES meent dat, aangezien zij de talrijke andere elementen van haar dossier wél tijdig aanleverde, de boete voorzien in artikel P482.3 van het Bondsreglement minstens ernstig gematigd moet worden.

Het opleggen van dezelfde sanctie voor het laattijdig bezorgen van één document als voor het helemaal niet indienen van een dossier, kan volgens EISERES niet gerechtvaardigd worden.

Dit zou volgens EISERES blijken uit artikel 1231, §2 van het Burgerlijk Wetboek, waar wordt gesteld dat een straf door de rechter gematigd kan worden verminderd wanneer de hoofdverbintenis gedeeltelijk is uitgevoerd.

EISERES benadrukt nogmaals dat zij 2 maand voor de zitting van de Licentiecommissie het controleverslag heeft aangeleverd. Het was volgens EISERES dus geenszins onmogelijk voor de Licentiecommissie om de financiële situatie van EISERES te onderzoeken, zoals ook is gebleken. De Licentiecommissie heeft effectief geoordeeld dat EISERES wel degelijk haar financiën beheert conform de regelgeving inzake Financial Fair Play.

Daarenboven stelt EISERES dat zij op 14 november 2019 wel degelijk een revisorverslag aan het Licentiedepartement van de VERWEERSTER heeft overgemaakt. Het gegeven dat dit revisorverslag nog aangevuld diende te worden (wat nadien ook gebeurde), doet volgens EISERS geen afbreuk aan deze vaststelling.

EISERES onderlijnt voorts dat VERWEERSTER geen enkele schade heeft geleden omwille van het laattijdig overmaken van het controleverslag. VERWEERSTER was in staat om tijdig een beslissing te nemen.

EISERES verduidelijkt tevens dat 1231, §1 van het Burgerlijk Wetboek uitdrukkelijk voorziet dat de rechter een straf die bestaat in het betalen van een bepaalde geldsom kan verminderen wanneer die som kennelijk het bedrag te boven gaat dat de partijen konden vaststellen om de schade wegens niet-uitvoering van de overeenkomst te vergoeden.

In het licht van het voorgaande, komt het volgens EISERES dan ook passend voor de aan EISERES opgelegde sanctie (minstens) sterk te matigen

Voorts pleit EISERES ter zitting dat de boete een private straf zou zijn en derhalve nietig moet worden bevonden.

IV.2.b Argumenten van VERWEERSTER

Hieronder worden de argumenten van VERWEERSTER weergegeven zoals zij chronologisch door VERWEERSTER werden bijgebracht.

VERWEERSTER verduidelijkt vooreerst dat zij meent dat de kwestieuze sanctie een loutere toepassing vormt van gemaakte afspraken.

In dit kader benadrukt zij dat de professionele voetbalclubs van de Pro League op eigen initiatief de principes en de regelgeving van FFP op de Algemene Vergaderingen van 20 maart 2017 en 6 juni 2017 hebben gestemd. De professionele voetbalclubs zouden zélf de sancties onderling hebben afgesproken bij het niet respecteren van de bepalingen in het Bondsreglement aangaande FFP. Deze regels werden opgenomen in het Bondsreglement. Een nieuw “*hoofdstuk 6 Financial Fair Play België*” werd ingevoerd. Deze regelgeving van FFP

zou duidelijk zijn en op gelijke wijze worden toegepast op iedere professionele voetbalclub van de Pro League.

VERWEERSTER voegt hieraan toe dat de regels werden ingevoerd om het economisch en financieel vermogen van de voetbalclubs te verbeteren en om een evenwicht tussen hun inkomsten en uitgaven te waarborgen.

EISERES is aangesloten bij de VERWEERSTER (artikel 105 van het Bondsreglement) en zou er zich aldus toe verbonden hebben om het Bondsreglement te respecteren, zoals bepaald in artikel 117 van het Bondsreglement en artikel 2 van de Wet van 24 mei 1921 tot waarborging der vrijheid van vereniging. In artikel 9 van de statuten van EISERES zou een gelijkaardige clause zijn opgenomen.

EISERES zou er zich volgens VERWEERSTER dus toe verbonden hebben om het Bondsreglement – en dus ook de regelgeving van FFP, waarvan ze als professioneel voetbalclub van de Pro League mee aan de basis lag – correct na te leven. EISERES zou deze verbintenis tot naleving van de voorwaarden van FFP en de sancties voorzien in het Bondsreglement nog eens uitdrukkelijk hebben bevestigd in een verklaring van 31 oktober 2019 voor het seizoen 2019-2020.

VERWEERSTER meent dat EISERES onvoldoende aantoont waaruit een schending van het mededingingsrecht zou blijken. Zij benadrukt dat de regelgeving op gelijke wijze van toepassing is op alle professionele voetbalclubs van de Pro League en geen van de professionele voetbalclubs derhalve een concurrentieel voordeel geniet. Indien per professionele voetbalclub zou worden afgeweken van de reglementaire bepalingen – met inbegrip van de voorgeschreven deadlines – zou volgens VERWEERSTER de eerlijke concurrentie wél in het gedrang kunnen komen.

Daarnaast doet VERWEERSTER gelden dat het Bondsreglement een duidelijke procedure voorschrijft in de regelgeving van FFP.

In dit kader stelt zij dat de regelgeving van FFP (*“hoofdstuk 6 Financial Fair Play België”* – artikelen P481 tot en met P488 van het Bondsreglement) voorziet in een uitgebreide duidelijke procedure voor de Licentiecommissie in artikel P487 van het Bondsreglement. Dit artikel bepaalt dat de Licentiecommissie na het verslag van de Licentiemanager zich uitspreekt over het al dan niet respecteren van de voorwaarden onder de regelgeving van FFP. Indien een professionele voetbalclub de voorwaarden niet respecteert, wordt zij ertoe uitgenodigd te verschijnen voor de Licentiecommissie en wordt haar de kans gegeven bijkomende elementen en/of toelichtingen te geven. De zitting waarop de uitgenodigde professionele voetbalclub verplicht moet verschijnen, wordt gehouden met gesloten deuren. De beslissing van de Licentiecommissie wordt behoorlijk gemotiveerd en ter kennis gebracht aan de betrokken professionele voetbalclub.

VERWEERSTER voegt eraan toe dat indien de betrokken professionele voetbalclub niet akkoord zou zijn met de beslissing van de Licentiecommissie, artikel P488 van het Bondsreglement bovendien in een verhaal voorziet bij het BAS, die uiterlijk op 1 april uitspraak moet doen. Deze termijn van uitspraak zou reglementair zijn bepaald en aanvaard door EISERES in haar verklaring van 31 oktober 2019.

VERWEERSTER stelt voorts dat, als artikel 6 EVRM al van toepassing zou zijn op de beslissing van de Licentiecommissie inzake de naleving van de regelgeving van FFP in het Bondsreglement, dan nog zou de procedure voor de Licentiecommissie aan alle waarborgen van artikel 6 EVRM voldoen.

De Licentiecommissie is volgens VERWEERSTER een onpartijdige en onafhankelijke rechterlijke instantie, zoals zou blijken uit haar samenstelling overeenkomstig artikel B255 van het Bondsreglement. In de Licentiecommissie van de KBVB zetelen bedrijfsrevisoren, IAB-accountants en juristen (artikel B255 van het Bondsreglement). Zij dienen vertrouwelijkheidsbedingen en onafhankelijkheidsverklaringen te ondertekenen (artikel B255.15 van het Bondsreglement). De voorzitter van de Licentiecommissie is thans de heer Bart Jan Meganck, een magistraat op het niveau van Hof van Beroep, en tevens actief in het Vlaams Dopingtribunaal en de Ethische Commissie van de Vlaamse Judofederatie.

Deze samenstelling van de Licentiecommissie zou volgens VERWEERSTER in ieder geval de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de instantie waarborgen in de zin van artikel 6 EVRM. VERWEERSTER betwist voorts dat er enige praktijk zou bestaan waarbij de Licentiecommissie in de praktijk zich quasi uitsluitend baseert op de bevindingen van de licentiemanager bij het nemen van haar beslissingen.

VERWEERSTER voegt hieraan toe dat, zelfs indien zou worden geoordeeld dat de Licentiecommissie niet voldoet aan de waarborgen van artikel 6 EVRM, dat er een volwaardig beroep bestaat bij het BAS. Het BAS is een rechter die als arbitraal college zeker zou voldoen aan de voorwaarden van artikel 6 EVRM (cfr. EHRM, Albert en Le Compte t. België, 10 februari 1983, zaak nr. 7299/75 en 7496/76 en EHRM 2 oktober 2018, nr. 40.575/10 en 67474/10 inzake MUTU en PECHSTEIN / Zwitserland). De ondernemingsrechtbank van Brussel zou zulks hebben bevestigd in een beschikking van 23 mei 2019, meerbepaald dat het BAS voldoet aan de voorwaarden van artikel 6 EVRM:

“(…) Ook de samenstelling van dit BAS, uit vertegenwoordigers van verschillende sportfederaties en de samenstelling van de lijst van arbiters doet geen schijn van partijdigheid of afhankelijkheid vermoeden. Dit is prima facie een daadwerkelijk en effectief rechtsmiddel, dat voldoet aan de vereisten van art. 6 EVRM. (...)”

Daarnaast merkt VERWEERSTER op dat de sanctie wegens laattijdige indiening van het dossier correct is.

Zij wijst erop dat EISERES het dossier met alle gegevens opgesomd in artikel P483 van het Bondsreglement moest indienen uiterlijk op 31 oktober 2019 en dat EISERES in gebreke bleef om het controleverslag van een door de Algemene Vergadering benoemde commissaris conform artikel P483.1.1° van het Bondsreglement aan te leveren op 31 oktober 2019. Artikel P482 van het Bondsreglement schrijft dan volgens VERWEERSTER een boete voor van 2.500 EUR per dag vertraging bij het laattijdig indienen van het dossier, dat niet alle elementen zoals opgesomd in artikel P489 van het Bondsreglement bevat:

“(…) 3. De sancties voor het laattijdig indienen van het dossier, die de elementen bevat zoals bepaald in Art. P483.1°, conform de vooropgestelde procedure in Art. P486.1 bedraagt 2.500,00 per werkdag. (…)” (eigen onderlijning)

VERWEERSTER meent dat zij haar machtspositie niet heeft misbruikt door de reglementair voorgeschreven boete op te leggen. Zij vergenoegt zich desbetreffend met de stelling dat EISERES altijd al op de hoogte was van de vooropgestelde regels inzake het indienen van het dossier en de sancties bij het laattijdig aanleveren. EISERES kan er volgens VERWEERSTER dan niet omheen dat de regelgeving en de communicatie hieromtrent van in het begin duidelijk was.

EISERES voegt hieraan toe dat de verwijzing van VERWEERSTER naar de gebruikelijke praktijken bij behandeling van de licentiedossiers geheel niet ter zake doet aangezien de regelgeving van FFP in het Bondsreglement losstaat van de behandeling van licentiedossiers.

Het respecteren van de vooropgestelde deadline is volgens VERWEERSTER een resultaatsverbintenis. Dit zou volgens haar blijken uit de tekst van artikel P486 van het Bondsreglement. De woorden van artikel P486 van het Bondsreglement zouden geen marge voor uitzonderingen of interpretaties toelaten. De *ratio legis* van dit artikel zou niet zijn nageleefd.

VERWEERSTER stelt voorts dat EISERES zich niet kan beroepen op overmacht en het laattijdig indienen van het controleverslag van een door de Algemene Vergadering benoemde commissaris toeschrijven aan de boekhouder en/of de revisor die de commissaris vertegenwoordigt. Al lang op voorhand werden immers de professionele voetbalclubs verwittigd om tijdig hun dossier samen te stellen en om de deadline van 31 oktober 2019 te respecteren. VERWEERSTER voegt eraan toe dat de applicatie om het dossier bij de Licentiecommissie in te dienen bovendien al geopend was vanaf 29 augustus 2019.

VERWEERSTER benadrukt dat pas op 30 september 2019, een maand verwijderd van de deadline, EISERES haar boekhouder de nodige documenten heeft bezorgd. Dit zou veel te laat zijn. Het was volgens VERWEERSTER bijgevolg niet onvoorzienbaar dat de deadline niet zou kunnen worden gehaald. VERWEERSTER meent dat, indien EISERES meent dat haar boekhouder en revisor een fout zou hebben begaan, zij zich desgevallend op hun moet verhalen voor de schade.

Verder meent VERWEERSTER dat de opgelegde sanctie niet dient te worden gematigd.

Volgens VERWEERSTER zou artikel 1231 BW niet van toepassing zijn aangezien artikel P482.3 van het Bondsreglement geen strafbeding betreft. Dit artikel zou enkel in de mogelijkheid voor VERWEERSTER voorzien om als vereniging een sanctie op te leggen wanneer haar leden de reglementaire bepalingen, waarmee ze zélf hebben ingestemd, niet naleven.

Volgens VERWEERSTER heeft EISERES de deadline niet alleen miskend, maar nam zij de aanmaningen van de licentiemanager om het controleverslag zo snel mogelijk in te dienen niet ernstig. LOMMEL ontving uiteindelijk het controleverslag van de door de Algemene Vergadering benoemde commissaris op 2 december 2019 maar zou hebben gewacht tot 11 december 2019 om het controleverslag over te maken aan de Licentiecommissie. Dit zou getuigen van een gebrek aan respect voor de afgesproken deadlines in het Bondsreglement.

VERWEERSTER wijst er verder op dat het dossier ook op andere punten onvolledig en niet-conform aan de voorschriften van het Bondsreglement zou zijn geweest. De Licentiemanager zou EISERES dan ook meermaals gevraagd hebben onder meer de volgende documenten over te maken: een volledige template van de gereviseerde balans- en resultatenrekening van het laatst afgesloten boekjaar of het laatste seizoen ("*template artikel 47*"), met alle rekeningen van de boekhouding en een interne balans en resultatenrekening van de consolidatie, waarbij duidelijk wordt aangegeven of het gaat om de VZW Voetbalclub Lommel United of de NV Voetbalclub Lommel SK en welke eliminaties worden toegepast.

Om deze redenen meent VERWEERSTER dat de sanctie niet excessief is en niet moet worden gematigd.

IV.2.c Beoordeling door het arbitragecollege

Met betrekking tot het **EERSTE MIDDEL VAN EISERES**, dat betrekking heeft op artikel 6 EVRM, volgt het arbitragecollege de argumentatie van VERWEERSTER in die zin dat het BAS een instantie is die voldoet aan de vereisten van artikel 6 EVRM, zodat dit artikel geenszins werd geschonden. Ook hebben partijen elk voldoende tijd gehad om hun verweer voor te bereiden en hebben zij beiden hun argumenten behoorlijk kunnen toelichten.

Met betrekking tot het **TWEEDE MIDDEL VAN EISERES**, dat betrekking heeft op een vermeende inbreuk op het mededingingsrecht, oordeelt het arbitragecollege dat VERWEERSTER een monopolie positie heeft op de Belgische markt voor het organiseren van officiële voetbalwedstrijden en de daaraan verbonden ordenende en reglementerende tussenkomst. Er kan dienvolgens geen twijfel over bestaan dat VERWEERSTER op die markt een dominante positie heeft

VERWEERSTER mag van haar machtspositie geen misbruik maken door bijvoorbeeld bepaalde handelingen te stellen die een verstoring teweeg zouden kunnen brengen op aanverwante markten, inclusief de markt waarop EISERES actief is. Het is immers vaststaande rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en van de Belgische Raad voor Mededinging dat misbruik van machtspositie zich kan voordoen wanneer de Onderneming met een dominante positie op één bepaalde markt een beslissing neemt waardoor de

mededinging op een aanverwante markt verstoord wordt (C 333/94 Tetra Pak/ Commissie 14 november 1996; Aéroport de Paris/Commissie T/128/98 12 december 2000; Belgische Raad voor Mededinging 12-PK-32 Bpost (overweging 125) 10 december 2012; Belgische Raad voor Mededinging, 2009-P/K-10 26 mei 2009 Base/Proximus; Belgische Raad voor Mededinging 2012-P/K-20 30 juli 2012, Tondeur/Presstalis).

Zodoende oordeelt het arbitragecollege overeenkomstig vigerende mededingingsrechtelijke opvattingen (Voorz. RvM 6 december 2000, nr. 2000-V/M-39, *ETE-Kilt v. ASAF*, BS 27 februari 2001, 6.113; Voorz. RvM 13 november 2001, nr. 2001-V/M-58, *BVBA Daems Racing v. VZW Vlaamse Autosportfederatie*, BS 4 april 2002, 13.925, IV.2.3.b).

Om na te gaan of VERWEERSTER middels de opgelegde en de door hem aangehouden sanctie een vorm van machtsmisbruik stelt, moet worden onderzocht of die sanctie (1) een legitiem doel dient, (2) objectief verantwoord is en (3) een proportioneel karakter heeft.

De kwestieuze sanctie, evenals het aanhouden ervan, dient kennelijk een legitiem doel, zoals VERWEERSTER terecht aangeeft. Het legitiem doel bestaat er ondermeer in om een bepaalde orde en zorgvuldigheid aan te houden waarbij VERWEERSTER effectief moet kunnen toezien op de financiële toestand van Belgische professionele voetbalclubs.

De kwestieuze sanctie, evenals het aanhouden ervan, heeft kennelijk een objectieve verantwoording. Artikel P489 van het Bondsreglement bepaalt immers in objectieve bewoordingen hoeveel de sanctie bedraagt per werkdag vertraging.

De kwestieuze sanctie, of minstens het onverminderd aanhouden ervan in huidige coronacrisistijd, heeft naar de mening van het arbitragecollege evenwel een disproportioneel karakter. De beslissing van VERWEERSTER zou de markt waarin EISERES actief is redelijkerwijze verstoren in die zin dat het arbitragecollege meent dat de totale omvang van de sanctie van die aard is dat zij de mogelijkheden tot aanwerving en het behoud van spelers door EISERES zou kunnen beïnvloeden. Hierbij houdt het arbitragecollege bijzonder rekening met de huidige coronacrisis waarin de markt waarop EISERES actief is, te kampen heeft met bijzondere en nooit eerder geziene financiële moeilijkheden. Het arbitragecollege kan ambtshalve zulke overweging maken aangezien het mededingingsrecht van openbare orde is.

Het arbitragecollege is dienvolgens de mening toegedaan dat het misbruikelijk karakter van de aangehouden sanctie moet worden geredimeerd door de kwestieuze sanctie te reduceren naar een bedrag dat wel proportioneel zou zijn. Het arbitragecollege oordeelt dat een sanctie van 30.000 EUR enerzijds betekenisvol is om professionele voetbalclubs (in crisistijden) te ontraden hun volledige FFP dossiers laattijdig in te dienen bij VERWEERSTER en anderzijds proportioneel voorkomt gelet op de huidige kenmerken van de markt waarop EISERES actief is.

Het arbitragecollege verduidelijkt hierbij dat een vermindering van de sanctie voor laattijdige indiening van het volledige FFP dossier geen vrijgeleide kan zijn voor professionele voetbalclubs om te veronderstellen dat een sanctie nooit meer dan 30.000 EUR kan bedragen.

Het gereduceerde bedrag van de sanctie houdt immers rekening met de huidige kenmerken van de markt waarop EISERES actief is in de coronacrisis.

Met betrekking tot het **DERDE MIDDEL VAN EISERES**, dat betrekking heeft op de vraag of het dossier inzake de Financial Fair Play tijdig werd ingediend, volgt het arbitragecollege de argumentatie van VERWEERSTER in die zin dat de bewoording van artikel P486 van het Bondsreglement volgens het arbitragecollege voldoende duidelijk is. Uit die bewoording blijkt zeer duidelijk dat een dossier pas volledig is indien het dossier alle gegevens bevat voorzien in artikel P482.1°. Dit maakt dan dat een dossier niet volledig is wanneer daarin het controleverslag van de revisor ontbreekt. Er werd door VERWEERSTER op uiterlijk 31 oktober 2019 aldus geen volledig dossier ingediend zoals voorzien bij artikel P482.1°.

Met betrekking tot het **VIERDE MIDDEL VAN EISERES**, dat betrekking heeft op de vraag of er sprake is van overmacht, volgt het arbitragecollege de argumentatie van VERWEERSTER in die zin dat reeds lang op voorhand de professionele voetbalclubs verwittigd waren om tijdig hun dossier samen te stellen en om de deadline van 31 oktober 2019 te respecteren. Discussies met een revisor zijn redelijkerwijze voorzienbaar en het was aan EISERES om tijdig opdracht te geven aan de revisor. EISERES toont onvoldoende aan dat er *in casu* werkelijk sprake zou zijn geweest van een vreemde oorzaak of overmacht.

Met betrekking tot het **VIJFDE MIDDEL VAN EISERES**, dat betrekking heeft op de vraag of de sanctie moet worden gematigd, is het arbitragecollege in de mening toegedaan dat initieel, op het ogenblik van toetreding van EISERES tot de vereniging van VERWEERSTER, er sprake was van een contractuele fase en dat die toetreding kan worden beschouwd als een toetredingscontract.

Het arbitragecollege meent evenwel dat VERWEERSTER vervolgens een bijzondere dienstverlening moet verrichten, waarbij VERWEERSTER bepaalde taken vervult voor alle professionele voetbalclubs in België die aan officiële voetbalwedstrijden deelnemen. Die dienstverlening bestaat erin om een reglementaire bevoegdheid uit te oefenen, toegekend aan VERWEERSTER overeenkomstig artikel 2:59 WVV (= Artikel 2 van de Wet van 24 mei 1921 tot waarborging der vrijheid van vereniging). In die zin vervult VERWEERSTER een reglementerende opdracht.

De oplegging en handhaving van de kwestieuze sanctie kadert in de reglementerende functie van VERWEERSTER en kan als zodanig niet worden beschouwd als een contractueel strafbeding. Dit is logisch want het omgekeerde aannemen zou inhouden dat geen enkele vereniging sancties kan opleggen tenzij de vereniging zelf onderhevig zou zijn aan een potentieel voorzienbare schade. Dit zou elke zin ontnemen aan reglementen.

Voorts ziet het arbitragecollege geen reden tot verdere matiging van de sanctie aangezien het arbitragecollege de mening is toegedaan dat het gereduceerde bedrag (zie beoordeling van het tweede middel van EISERES) van de sanctie thans een proportioneel karakter heeft.

IV.3. INZAKE DE KOSTEN

EISERES wordt weliswaar gedeeltelijk in het gelijk gesteld, maar wordt alsnog veroordeeld tot betaling van de totaliteit van de kosten van de arbitrage, aangezien er in de voorliggende zaak geen betwisting kan bestaan dat de procedure het gevolg is van de laattijdige indiening door EISERES van het dossier voorzien in artikel P483 van het Bondsreglement, en waarop VERWEERSTER de in artikel P482.3 van het Bondsreglement voorziene sanctie heeft toegepast, waarvan VERWEERSTER niet voorafgaandelijk kon vaststellen dat de sanctie *in casu* zou dienen te worden gereduceerd. Wat betreft de algemene kosten van de arbitrage, worden deze als volgt begroot. De kosten van de arbitrage omvatten:

-administratieve kosten :	200,00 €
-aanhangig maken zaak :	3.000,00 €
-kosten arbiters:	<u>855,00 €</u>
Totaal :	4.055,00 €

Wat betreft de eigen kosten (advocatenkosten) van partijen, dient elke partij haar eigen kosten te dragen en is er door geen enkele partij aan de andere partij een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd, zulks gelet op het feit dat geen enkele partij volledig in het gelijk werd gesteld.

V. BESCHIKKEND GEDEELTE

OM DEZE REDENEN

BESLIST HET ARBITRAGECOLLEGE

MET EENPARIGHEID VAN STEMMEN

Dat de vordering van EISERES ontvankelijk is en dat de vorderingen van partijen slechts in de volgende mate gegrond zijn:

- 1) Dat de sanctie die VERWEERSTER aan EISERES oplegt gereduceerd moet worden naar 30.000 EUR;
- 2) EISERES wordt veroordeeld tot de kosten van de arbitrage, begroot op 4.055 EUR

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 1 april 2020.

Philippe BILLIET
Louizalaan, 143
1050 Brussel

Stijn BEUKELAERS
Brede Driesstraat, 10
2811 Hombeek

Jeroen PINOY
Hoveniersstraat, 21
1840 Londerzeel

Lid

Voorzitter

Lid